

Чорнобильська рана

Монолог ненародженого дитяти

А що таке сонце? А що таке квіти?
А що таке зелень в саду?
Який ти, мій дивний, небачений світе?
Я в тебе уже не прийду...
А міг би і я народитись і жити,
Продовжити наше буття.
Ростити сади і викохувать жито,
Й назвали б мене майбуттям.
Та я, я прокляття твоє і молитва,
Я в лоні у мами зачах.
Чорнобиль креснув по мені, ніби бритва,
І світло згоріло в очах.
А що таке пісня? А що таке люди?
А що таке сміх хлопчаків?
...Та тільки мене вже ніколи не буде
І нині, і прісно, й вовіки-віків.